

da sam ja njegova Penelopa koja čeka da se on vrati sa svoje odbrane.
Ponekad me pita jesam li njegova Penelopa, kao da nije siguran.
Gledam ga ravno u oči i osjećam kako me polako uvlači tajnospisni
dubok prostor gdje je sve obrnuto. Naglavce padam u njega, i
se kosa širi od lica kao kišobran. Uhvati me!, kažem mu. Padam
»Ne padaš!«, umiruje me on. »To je krug!« I on je uvijek tu, i u
nih ruku, da me zagri dok se pridižem.

DOKUMENTI

odlomci pisama koja su putnici otetog zrakoplova napisali sucu Johnu Bartelsu:

R. Bretz, 29. svibnja 1977.

»Prenda to zvuči čudno, mislim da je Julie dobra osoba, koju bih uvijek s ponosom upoznao sa svojom obitelji... ona nije teroristica, nego normalna američka djevojka... nadam se da neće biti osuđena bez mogućnosti pomilovanja, jer mislim da bi se time nagrično uništilo jedno dobro ljudsko biće.«

I Dulin, 19. svibnja 1977.

»Po mom mišljenju Julie nije nikakva opasnost za društvo. Njezino ponašanje, njezin stav i pomaganje tijekom cijele otmice bili su dosljedni i opovrgavaju bilo kakvu znatiju odgovornost koja bi zaslužila tako strogu kaznu... kao talac koji je mnogo razgovarao s njom za vrijeme otmice, tvrdim da Julienne Bušić nije opasnost za društvo... njezina kazna trebala bi odražavati i to što je očito pomagala taocima, tješila ih i pokazivala sućut prema njima.«

odlomci pisama koja su putnici otetog zrakoplova napisali Julienne Bušić:

R. Bretz, 23. rujna 1979.

»Uvijek Vas je lijepo vidjeti... nadahnulo me kad sam vidio koliko Vas ljudi tamo voli... tko te poznaje, taj te i voli'. Trebao sam to reći Komisiji za uvjetni otpust, ali bojim se da ne bi shvatili.«

(Napomena: iz pisma koje je g. Bretz poslao nakon što je posjetio Julienne Bušić u zatvoru. G. Bretz je branio Julienne Bušić pred Komisijom za uvjetni otpust, gdje se zalagao za njezino oslobađanje.)